

MI A KOMMUNIZMUS?

A kanadai sajtó ökönyvi betűkkel számolt be arról a mult heti vérengzésről, melyet egy magát kommunistának nevező emberből kivetkőzött fenevad Ontario Pinewood telepén elkövetett. Távol állván attól, hogy ennek a szegényesnek a kapcsán ezen a helyen politikai vitába bocsátkoznánk azokkal, akik megtagadják, majd Moszkvában keresik az Istent — csupán minél az események krónikáit szeretnénk egy kis mécsvilágot gyújtani a sokak számára bizonytalan sötétben.

A rémregénynek is beillő történet a következő: egy szegényes farmház konyhájában a farmer felesége és két lánya szorgoskodik a házimunkával. Ugyanott ögyeleg a tavaszi munka megkezdését váró sógor is, akinek nem izlik a fizetés nélküli dolog és így inkább "felvilágosított" kommunista röpiratokat olvas naphosszat a helyett hogy megszolgálja egy kis udvariasággal az egész téli jóltartást: inkább rokon kötelessége, sőt mi több, "magas" elveire hivatkozva henyéssel és lábatlankodással tölti az idejét.

A ház ura ezalatt kénytelen még másoknak is dolgozni, hogy a családot eltartsa és a végzetes napon sincs otthon. Akkor is ló-fut, fát, hogy mikorra elérkezik a tavaszi munka ideje, a szántás-vetés manapság olyan nehéz feladata készületlenül ne találja. Ekközben a "felvilágosított" sógor nem elégszik meg azszal, hogy önmaga szinte izzik a boldogító vörös eszméktől, hanem meg akarja nyerni a "nagy" ügynek a három asszonysemélyt is. Ezek azonban — ha elméletben talán még meg is tudnák érteni annak a kommunista elvnek a szépségét, hogy "minden az enyém, és semmi a tied" — valahogy nem tudják felfogni észszel, hogy a gyakorlatban miképen válhat be ez az emberi természettel annyira ellenkező felfogás.

Hába kerülgeti itt akárki is a forró kását, végeredményben arról van szó, hogy az emberek — nem egyformák. És a pinewoodi szerencsétlen asszonyép sem tudta felfogni, hogy mennyiben és miért volna jobb, ha az ő farmját és szegényes kis otthonát meg néhány állattól, használt gépezetből álló vagyontuk a mihaszna sógor kapná meg, aki amúgy is el fogja inni a legelső adaró alkalommal. Utóvégre azért dolgoztak hosszú éveken át hajnalról napestig, hogy most munkájuk gyümölcsét más kapja meg — csak azért, mert holmi embelei etelőadások alapján fenekéstől fél akarja elveivel forogni a világot, hogy azután lefölvözhesse magának embertársai verejtékének eredményét?!

S amint a nagy Oroszországban is, úgy Ontario kis Pinewood telepén is ugyanabban a pillanatban, ugyanazon okból történt a katasztrófa: amióán a világot a sajátmaguk sarka és boldogító terrorja alá erőszakoló bolsevizmus ellentétbe kerül az egyéni gondolatszabadsággal és a nehéz munka árán megszerzett kicsiny kis vagyonnal. Mert nem a nagytöke, nem a kapitalizmus, nem ez vagy az a reakciós rendszer a kommunizmus igazi ellensége, hanem a szegény ember szabadságot és magánvagyonot tisztelő természete. Ez a két nemesség pedig az évszázadok során sokkal mélyebben vert gyökeret a dolgozók szíve mélyén, mintsem azt egy máról-holnapra világra jött elmélet kioltathatná.

Pinewoodon sem történt más, mint millió és millió esetben Oroszországban. A mikor a társadalom söpredéke: azok, akik nem tudtak maguknak tisztességes uton becsületet szerezni, a maguk zilált felfogását akarták erőnek erejével ráerőszakolni a munkában megnevesedett életére és amikor látták, hogy nem érnek ezzel sikert — megtörtént a tragédia. Amikor a henyéző sógor nem tudta bebizonyítani a védtelen asszonyépnek, hogy miért kellene a "minden az enyém, semmi a tied" elv

alapján az ő részére lemondandók munkájuk gyümölcséről, akkor előkerült a kommunizmus legmeggyőzőbb érve: a kés.

És amikor Ontario kicsiny Pinewood telepén egyetlen "világfelszabadító" tevékenysége következtében három ártatlan emberélet maradt véreben fetregve a porondon, amikor egész Kanada megdermedt szívvel tekint az elárvult kis farmház felé — ugyanakkor idehallatszik az étellel nehezen megküzdő pinewoodi magyarok segítségkiáltása is: "Adjátok tudtul egész Kanadában, hogy nem miközülünk került ki a tettes, mint azt eleinte híresztelték! Mondjátok meg mindenkinek, akiben még maradt egy kis emberi érzés, hogy mi magyarok nem vagyunk kommunisták, nekünk nem kell a mások vagyona, mi nem akarunk mások szabadságát gyilkolva fojtva garázdálkodni ebben az ujhazában, a mi kezünkön nem tapad embertársaink vére: mi magyarok — lélekbeli és testből álló egész emberek vagyunk! ... Ne hagyjátok megbecstelenteni hírnevünket!"

A munkát, kenyeret, új otthon nyújtó kanadaiak maguk is megdöbentek, amikor a szél azt vette szárnyára, hogy a pinewoodi rém magyar lett volna. Szerencsére idejekorán került a sajtó hasábjaira a tényállás, hogy az ocsmány gazzett elkövetője — nem a mi fajtánkból való. De hogyan is lehetett, hogy magyar lett volna? Hogyan is képzelhető valaki, hogy magyar ember, akinek helyén az esze, helyén a szíve, komolyan hinne a vér, a terror uralmában? Hogyan is gondolná valaki is akár egy percre komolyan, hogy az a magyar ember, akinek minden kincse a maga kis családi élete, akinek minden reménye egy boldog, anyagilag független kis otthon — tehát a kommunizmus által üldözött egyéni szabadság és magántulajdon — gyilkot emelne felebarátjának családjára és megvalósíthatatlan elvek vérszomja kedvéért lerombolná önnönmaga előtt nemesebb embert: mivoltát.

„Oltuk el a magyar tüzfészkét!”

A párisi Volonté egyik leg-utóbbi számában José Germain vezércikkben foglalkozik Magyarország helyzetével. Kifejti, hogy Magyarország félreismert Franciaországot. Imperializmussal, önzéssel és igazságtalansággal vádolják a franciákat és minden felelősséget rájuk háritanak. Fel kell világosítani a magyar közvéleményt és meg kell mondani bátran a francia igazságot Magyarországon. Ugyanakkor azonban fel kell világosítani a francia közvéleményt is és meg kell mondani bátran Franciaországban a magyar igazságot.

Az igazság az, hogy Magyarország nem élhet meg abban a helyzetben, amelyet ráparancsoltak. Magyarország határain mentén többmint 3 millió fajttestvér sirja vissza az anyországát. Magyarország elvesztette lakóinak és területeinek háromötödét. Ez a helyzet türethetetlen és aki nem l-

gyekszik orvosolni, az a tüzzel játszik. Az olyan ország, amely nem tud megélni, könnyen hajlandó mindent összetörni s háborus viszályba kezd még akkor is, ha sokat kockáztat. Ha tetejébe ez az ország bátor, akkor kétségbeesése veszedelmessé válhatik.

A helyzet ma az — írja be fejezésül Germain, — hogy Európa szívében tüzfészek van. Oltuk el gyorsan és ne helyezkedjünk mereven arra az ellenes állásponton, amely a revízióznak minden kísérletét viszszautasítja. Ha elismerjük, hogy a magyar probléma sürgős, akkor sürgősen hozzá kell látni, hogy ezt a problémát kellő jóindulattal megvizsgálják.

IRASSA ALÁ ISMERŐSEIVEL IS A LEFEGYVERZEST KÖVETELŐ NYILATKOZATOT ALARIASI IVEKET KÉSZSÉGGEEL KÜLDÜNK!

A KANADAI ESZKIMÓK NEM ÉRZIK A GAZDASÁGI VALSÁGOT?

Budapest egyik legerjedtebb délutáni napilapja, az "Uj Nemzedék" — amely már igen sok esetben vett át kanadai tárgyu híreket tőlünk — ezuttal egy newyorki híradás után írja a következőket:

Ezekben a napokban, amikor súlyos gazdasági válság dühöng a világ minden részében, szinte jólesik hallani, hogy azért van olyan hely a földnek, ahol emberek megelégedetten élnek. Ez a paradicsomi hely Banks Lands szigete. A sziget Kanada északi partja közelében fekszik és kizárólag eszkimók lakják. A lakosság prémvadászattól él. Innen kerülnek ki a legszébb sarki képrókkák.

Ez a mesterség annyira jóldelemző, hogy egy-egy eszkimó család évenként 15 ezer dollárt (?) keres. A leggazdagabb családok jövedelme eléri a 35 ezer dollárt is. Azok, akik az eszkimók félvad népket tartják, bizonyára csodálkozással fogják hallani, hogy Banks Lands lakói a technika legmodernebb eszközeit is felhasználják üzleti tevékenységük érdekében.

Igy például az elejtett sarki állatok nyersen kikészített bőrét repülőgépek szállítják a börtgyárakba. A legnagyobb piac a kanadai Edmonton város. Egy repülőszállítás költsége oda és vissza a szigetre 400 dollárt tesz ki, de az a rakomány, amelyet a repülőgép szállít, sokszorosan meghaladja ezt az értéket.

A mult nyáron huszonöt repülőgépet vásároltak az eszkimók. Az eszkimók a prémeke piaci árával és a tőzsdei jegyzéssel teljesen tisztában vannak úgy hogy a lehető legnagyobb nyereséget biztosítják maguknak. Minden eszkimócsaládnak ugyanis van rádiója s ezen fogják fel a világ híreit ...

Olvasóink mindenesetre nagy érdeklődéssel fogják tudomásul venni a fenti híreket, melyek azuttal alapos "amerikai" maszlaggal fűszerezve repülhetnek világgá valamely newyorki prémkereskedő irodájából. Annyit az igazság kedvéért mégis megjegyzünk, hogy 25 magán repülőgép egész Nyugatkanadában s 35.000 dollár egész eszkimó földön — nincsen!

Vigan megy a fegyvergyártás — Csehországban

A prágai "Rude Pravo" adatai közül a brünni cseh fegyvergyár teljesítményeiről. A statisztika szerint az elmúlt években erősen fejlődött Csehország fegyver- és löszerveit. 1923-ban még körülbelül 6 millió cseh korona értékű fegyvert vettek ki Csehszlovákiából, 1929-ben már 62 millióra és 1930-ban 154 millió cseh koronára emelkedett a csehszlovák fegyverkiállítás értéke. A brünni fegyvergyár az elmúlt évben termelésének körülbelül 60 százalékát a külföldön helyezte el.

A legfontosabb piac a cseh fegyverkiállítás számára a kisantant, azután a Balkán, a közel és távoli kelet és a kisebb délamerikai köztársaságok. A brünni fegyvergyár részvényei hetven százalékban az állam kezében vannak. Husz százalék a

Skoda-gyáré, a többi pedig kisebb részvényeseké. A lap rámutat arra, hogy a statisztika szerint megállapítható, hogy 1923 óta a cseh fegyverkiállítás teljes 2600 százalékkal növekedett. Ez igen figyelemreméltó körülmény, ha meggondoljuk, hogy Benes külügyminiszter a leszerelés érdekében dolgozik külföldön és mint békeangyal szokott utazgatni Genfben.

Miután a brünni fegyvergyár részvényeinek 70 százaléka az állam birtokában van, ez tehát állami fegyvergyár, amelynek minden érdeke a fegyverkezés s így a cseh állam óriási méretekben járul hozzá a kisantant, a Balkán, a közel és távoli kelet fegyverkezéséhez.

A leszerelés gondolatának valósággal véres kigunyolása volna, ha a készülő leszerelési kon-

ferencia elnökségét sikerülne megkaparintani. Benes Ede csehszlovák külügyminiszternek a világ egyetlen állama, egyetlen gondolkodó embere sem lehetne a leszerelési konferencia komolyságában, ha az elnöki széket a brünni fegyvergyár részvénybirtokosoké birtokában levő cseh kormány külügyminisztere foglalná el.

A fegyverkezés szempontjából sokkal örvedetesebb hírek érkeznek Angliából. Henderson külügyminiszternek a fegyverkezés érdekében tartott beszédéhez a Times a következő megjegyzés fűz: Mindenesetre örrómmel kell üdvözölni, hogy az angol külügyminiszter személyesen vezeti be a fegyverkezés érdekében olyan szükséges nemzetközi nagy propagandát. Anglia joggal veheti igénybe az első helyet a fegyverkezés terén, de most már a többi kormányának a feladata volna, hogy ezt az angol példát kövessék.

A lap óva inti olvasóit attól, hogy a fegyverkezés a háborus veszedelem kiküszöbölésével azonosnak vegyék. Ez a veszedelem csak akkor mulik el, ha a hábrur gondolata az ifjúság gondolkodásából teljesen eltűnik és ha a most következő évek tapasztalatai azt bizonyítják, hogy a Kellogg-paktum révén sikerült a háborút a diplomácia fegyvertárából kiküszöbölni.

A Queenshallban megtartott női nagygyűlésen egyébként az angol békegyesületek tagjai kívül német, francia, belga, továbbá kínai és indiai női delegációk is résztvettek. MacDonal munkáspárti miniszterelnök sürgőnleg üdvözölte a gyűlés elnökségét kiemelve a propagandát nagy jelentőségét a fegyverkezés érdekében és felkérte a delegátusokat, hogy készítsék elő országuk közvéleményét az 1932-re összehívott nemzetközi fegyverkezési konferenciára.

KISEBBSÉGI JOGOK A — VALÓSÁGBAN

Az alábbi cikk az északmagyarországi Rozsnyó "Sajó-Vidék" című lepljának február hó 26. lki számában jelent meg.

A rumán vasutak igazgatósága azonnali elbocsátás terhe alatt megiltotta összes alkalmazottainak, hogy a kisebbség nyelven beszéljenek az utasokkal vagy üzletfelekkel.

Aki tehát nem tud oláhul az ne utazzék Rumániába — mintha bizony eddig is ingyen utazott volna.

Valóban spiritusza kellene tenni az olyan "bölc" államférfiakat, akik ilyen rendeletekkel szolgálják hazájuk romlását és még van bór az arcuán, hogy Genfben a kisebbségi szerzőknek pontos betartásával henegejenek.

Lukács Lajos.

SZÉL LENGETI AZ AMERIKAI FELHŐKARCOLÓKAT

Az amerikai Építés Szövetség newyorki értekezletén több előadó hangoztatta, hogy 1200 láb magas épületek a közeljövőben mindennapi jelenségek lesznek. A műszaki nehézségeket már rég legyőzték, a közlekedési problémát pedig megoldotta az ugynevezett kettős lift, tudniillik két liftkocsi egy liftkabinban, az egyik expressz, a másik minden emeleten megáll, de csak korlátolt magasságig. Az új felhőkarcolók acélváza oly ruganyos lesz, hogy erősebb szélben kissé lengeni fog így például a newyorki Empire State Building homlokzatára erősebb szél 4.300.000 font nyomást fog gyakorolni, melynek hatása alatt az épület négy másodpercig tartó lengéseket végez.

A FALABU HORVÁT MALOMBAKTER

IRTA: MÓRICZ PAL

A fekete rácot és a kékszemű szöke horvátot bizony mélyebb, szélesebb szakadék választja el egymástól, mint tavaszi áradás kor Zimony és Belgrad között a Duna haragos medre. Ők a fekete rácot valamiképpen olyanféle közveszélyes cigánynépségek tartják. Délsláv testvériség ide, meg amoda, a fekete rác sem igen nézi többre a nyugati művelődésbe beilleszkedett szöke horvát-testvérét a "svábánál". Már pedig a "svábát" leginkább csak azóta veszi ember-számba a rác, mióta Mackensen generálisék szegestálpul legiól letapodták a bőrben soha nem fért rác hányavetiség hegyes, piros kakastaréját ... A rácot és horvátok ugyan édes testvérül fogadták egymást, köző királyságba összeállottak, de énnékem, ahányszor ennek a nem ősszinte testvéreknek időként fel-felújuló civódásáról hallok, eszembe jut a féllábu falábu szöke óriás horvát, Crbavai Markó, a szerémségi invallidus katona.

A Szerémségen gyönyörű ó-szidőtől kacagott a Duna — Száva közli dombos völgyes kőver fensík, amikor 1918-ban megős merem a falábu horvát Crbavai Markót. A csókák fészkel rettentően elszaporodtak az Iregnek vezető mélyút szakadékaiknak agyaglyukacsáiban. Az árokcsélén a szeder hamvaszkék

gyümölcse olyan kőverre megnőtt, mint a galambtojás. Itt-ott, a völgyhajlások süppedte, régi mocsaraiban, a hájas vadkacsák boldogan csapkodták a vizet. A patakparton kanyargó szilvásvokban a rakott fák piroskék termésétől lehasadoztak a galyak. A szökött katonák, a zöldkádér vadlegények, még akkor nem vetemedtek az ország megrontására. A zöld kukoricásból, a horvát-szavóniából, a kerges tölgy-, cser-rengeteiből — a nyers fegyvereserőtől féketantartva — csupán lopni, fosztogatni, orvul gyilkolni törtek elő ... A szétszórt falvakban a gyanutlan magyar és sváb telephelyek dolgos, szép népe inkább a majdnai gazdag kukoricatoréshez, a szerémi szilvórium förszéhez, a szőlők szüretéhez készülődött és a mezőkön a domboldalokról, a mélyhajlású völgyekből a vérpezsdítő, sötét "rácürmös" titokzatos erejű, bódító zamatu "ágyához" keresgette a fűszerez virágot, füvet. Crbavai Markó tulajdonképpen nem volt szerémségi ember. Fentről, a zord, szükös, horvát hegyekből vitték el katonának. "Licsánok"nak nevezik ezeket a kerges hegylakókat. Granicsár-erzedeikkel valamikor a "bécsi császár" minden háborus kódó ellenségének rémei voltak Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

— Dum-dumgolyóval löttek kutya komitácsik ... Ihol, a bal karom is majd ráment ... Amikor már véresen a földön fekszem, akkor is belémillettek s belémiszurtak a véres kutyák. Talán éppen mitőlünk átszökött ráckomitácsik voltak ezek a kutyák? — A falábu horvát Markó, ha addig megvetette, a zontul halálában gyűlölte az összenőtt szemöldökű, szőrös homlokú, fekete rácot. Különbölkül és egész összességében hall, pusztulást esküdött a fekete ráca. — Ezek miatt a bestia királygyilkos cigányok miatt lettem én falábu koldus — Elkeseredésben a malomház puhaasztalát ütögette csontos, izmos jobbkezével Markó. Magyar ember, szerémségi magyar gazda malma volt ez. A deszkaemeletré épült garatok mellett nyílt a féllábu, horvát Markó kis örszobája. Magános éjszákán, éber kutyáskájával, inéni vigyázta a krusedoll ut szélén, a szilvaerős, mély völgybe rejtett műmalmot. A vegyes magyar és szerb falutól messze kint épült ez a békeidő oly fogalmas malom, amelynek gazdája, molnája, gépésze bent, a magaslaton tarjászokódó faluban lakott.

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

— Dum-dumgolyóval löttek kutya komitácsik ... Ihol, a bal karom is majd ráment ... Amikor már véresen a földön fekszem, akkor is belémillettek s belémiszurtak a véres kutyák. Talán éppen mitőlünk átszökött ráckomitácsik voltak ezek a kutyák? — A falábu horvát Markó, ha addig megvetette, a zontul halálában gyűlölte az összenőtt szemöldökű, szőrös homlokú, fekete rácot. Különbölkül és egész összességében hall, pusztulást esküdött a fekete ráca. — Ezek miatt a bestia királygyilkos cigányok miatt lettem én falábu koldus — Elkeseredésben a malomház puhaasztalát ütögette csontos, izmos jobbkezével Markó. Magyar ember, szerémségi magyar gazda malma volt ez. A deszkaemeletré épült garatok mellett nyílt a féllábu, horvát Markó kis örszobája. Magános éjszákán, éber kutyáskájával, inéni vigyázta a krusedoll ut szélén, a szilvaerős, mély völgybe rejtett műmalmot. A vegyes magyar és szerb falutól messze kint épült ez a békeidő oly fogalmas malom, amelynek gazdája, molnája, gépésze bent, a magaslaton tarjászokódó faluban lakott.

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

— Dum-dumgolyóval löttek kutya komitácsik ... Ihol, a bal karom is majd ráment ... Amikor már véresen a földön fekszem, akkor is belémillettek s belémiszurtak a véres kutyák. Talán éppen mitőlünk átszökött ráckomitácsik voltak ezek a kutyák? — A falábu horvát Markó, ha addig megvetette, a zontul halálában gyűlölte az összenőtt szemöldökű, szőrös homlokú, fekete rácot. Különbölkül és egész összességében hall, pusztulást esküdött a fekete ráca. — Ezek miatt a bestia királygyilkos cigányok miatt lettem én falábu koldus — Elkeseredésben a malomház puhaasztalát ütögette csontos, izmos jobbkezével Markó. Magyar ember, szerémségi magyar gazda malma volt ez. A deszkaemeletré épült garatok mellett nyílt a féllábu, horvát Markó kis örszobája. Magános éjszákán, éber kutyáskájával, inéni vigyázta a krusedoll ut szélén, a szilvaerős, mély völgybe rejtett műmalmot. A vegyes magyar és szerb falutól messze kint épült ez a békeidő oly fogalmas malom, amelynek gazdája, molnája, gépésze bent, a magaslaton tarjászokódó faluban lakott.

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

— Dum-dumgolyóval löttek kutya komitácsik ... Ihol, a bal karom is majd ráment ... Amikor már véresen a földön fekszem, akkor is belémillettek s belémiszurtak a véres kutyák. Talán éppen mitőlünk átszökött ráckomitácsik voltak ezek a kutyák? — A falábu horvát Markó, ha addig megvetette, a zontul halálában gyűlölte az összenőtt szemöldökű, szőrös homlokú, fekete rácot. Különbölkül és egész összességében hall, pusztulást esküdött a fekete ráca. — Ezek miatt a bestia királygyilkos cigányok miatt lettem én falábu koldus — Elkeseredésben a malomház puhaasztalát ütögette csontos, izmos jobbkezével Markó. Magyar ember, szerémségi magyar gazda malma volt ez. A deszkaemeletré épült garatok mellett nyílt a féllábu, horvát Markó kis örszobája. Magános éjszákán, éber kutyáskájával, inéni vigyázta a krusedoll ut szélén, a szilvaerős, mély völgybe rejtett műmalmot. A vegyes magyar és szerb falutól messze kint épült ez a békeidő oly fogalmas malom, amelynek gazdája, molnája, gépésze bent, a magaslaton tarjászokódó faluban lakott.

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

— Dum-dumgolyóval löttek kutya komitácsik ... Ihol, a bal karom is majd ráment ... Amikor már véresen a földön fekszem, akkor is belémillettek s belémiszurtak a véres kutyák. Talán éppen mitőlünk átszökött ráckomitácsik voltak ezek a kutyák? — A falábu horvát Markó, ha addig megvetette, a zontul halálában gyűlölte az összenőtt szemöldökű, szőrös homlokú, fekete rácot. Különbölkül és egész összességében hall, pusztulást esküdött a fekete ráca. — Ezek miatt a bestia királygyilkos cigányok miatt lettem én falábu koldus — Elkeseredésben a malomház puhaasztalát ütögette csontos, izmos jobbkezével Markó. Magyar ember, szerémségi magyar gazda malma volt ez. A deszkaemeletré épült garatok mellett nyílt a féllábu, horvát Markó kis örszobája. Magános éjszákán, éber kutyáskájával, inéni vigyázta a krusedoll ut szélén, a szilvaerős, mély völgybe rejtett műmalmot. A vegyes magyar és szerb falutól messze kint épült ez a békeidő oly fogalmas malom, amelynek gazdája, molnája, gépésze bent, a magaslaton tarjászokódó faluban lakott.

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék

A holdas, szeléd és a zivatros, fekete éjszakákön egyedül Markó is derék horvát ezredével, a királygyilkos ráccokkal, most legutoljára nemcsak az eskühöz híven, az ősi gyűlölet lendületében is megívta a nagy harcot. Markónak a féllábu majdnem combtől ráment erre a harcra odán, a szerbek vérszétlén a szeder hamvaszkék